

Fremsat den 2. maj 2018 af økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll-Bille)

Forslag

til

Lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner som følge af indtægter fra parkering

§ 1. Økonomi- og indenrigsministeren nedsætter statens tilskud, jf. § 14 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, til de kommuner, der har indtægter fra opkrævet betaling for parkering med et beløb, som svarer til 70 pct. af kommunens indtægter fra opkrævet betaling for parkering.

§ 2. For de kommuner, der har overtaget parkeringskontrollen og modtager indtægter fra opkrævning af parkeringsafgifter, jf. § 122 a i færdselsloven, nedsættes statens tilskud til den pågældende kommune med et beløb, som svarer til 20 pct. af kommunens indtægter fra parkeringsafgifter.

§ 3. Indtægter fra opkrævet betaling for parkering forstås som bruttodriftsindtægter som følge af, at brugere af motor-køretøjer betaler for at holde på en parkeringsplads på offentlig vej, herunder parkeringsbilletter, beboerlicenser og erhvervslicenser.

Stk. 2. Indtægter fra parkeringsafgifter forstås som bruttodriftsindtægter som følge af, at brugere af motorkøretøjer opkræves en afgift for ulovlig parkering, herunder ved manglende køb af parkeringsbillet.

§ 4. Økonomi- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelse af indtægter fra opkrævet betaling for parkering og parkeringsafgifter.

§ 5. Kommunen skal indberette regnskabsoplysninger om kommunens indtægter fra opkrævet betaling for parkering og parkeringsafgifter til Økonomi- og Indenrigsministeriet senest den 1. hverdag i maj i året efter regnskabsåret.

Stk. 2. Kommunens indberetning af oplysninger i henhold til stk. 1 skal være revideret af kommunens revisor og forsynet med revisors erklæring.

§ 6. På grundlag af kommunens indberetning nedsættes statens tilskud til kommunen efter § 14 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner i året efter regnskabsåret.

Stk. 2. Nedsættelsen i statens tilskud til kommunen meddeles til kommunen senest 1. juli i året efter regnskabsåret og afregnes i perioden oktober-december i året efter regnskabsåret.

§ 7. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

§ 8. Lov nr. 592 af 14. juni 2011 om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter ophæves, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for fastsættelse og afregning af nedsættelser af statstilskuddet ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter til og med regnskabsåret 2018. For fastsættelse og afregning af disse nedsættelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 9. I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 329 af 24. marts 2017, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1675 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. § 15 a affattes således:

»§ 15 a. Tilskud efter § 14 til kommunen reduceres med et beløb i henhold til §§ 1 og 2 i lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner som følge af indtægter fra parkering.«

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslagets formål er at stramme den nuværende modregningsordning for parkeringsindtægter. Modregningsordningen indebærer, at kommunens statstilskud nedsættes som følge af kommunens indtægter fra parkering.

Lovforslagets formål er at understøtte, at kommunerne opkræver betaling for parkering af trafikale hensyn og ikke af fiskale hensyn.

I dag har en række kommuner meget høje indtægter fra parkering også efter modregning i bloktilskuddet.

Regeringen ønsker at stramme den nuværende modregningsordning og erstatte den med en mere simpel og ubureaukratisk modregningsordning, som omfatter kommunens indtægter fra betaling for parkering og parkeringsafgifter, og stiller kommunerne mere lige.

Der ændres ikke på kommunens mulighed for at anvende betalingsparkering for at tilgodese trafikale hensyn, ligesom kommunerne kan beholde en del af indtægterne, som kan anvendes til at investere i og drive parkeringspladser til gavn for borgerne.

Kommunen har efter vejloven adgang til at opkræve betaling for parkering, herunder af hensyn til trafikregulering.

Det fremgår af færdselslovens § 122 a, at kontrollen med overholdelse af visse standsnings- og parkeringsregler helt eller delvist kan overlades til kommunalbestyrelsen.

Kommunerne har ifølge regnskabsoplysninger for 2016 bruttoindtægter fra betaling for parkering og parkeringsafgifter for ca. 800 mio. kr., hvor ca. 550 mio. kr. stammer fra betaling for lovlig parkering og ca. 250 mio. kr. fra afgifterne (afgift for ulovlig parkering).

2. Lovforslagets baggrund

Kommunernes indtægter fra parkering kan opdeles i hhv. betaling for parkering og parkeringsafgifter.

Med virkning fra 2011 blev der indført en modregningsordning for kommunernes indtægter fra betaling for parkering. Modregningsordningen opgøres ud fra kommunernes indtægter fra betaling for parkering, reduceret med visse fradrag. Ordningen indebærer et fradrag svarende til størrelsen af kommunens indtægter fra parkering i 2007. Dette fradrag favoriserer kommuner, der har indført betalingsparkering inden 2007 og bevirker, at kommunerne ikke er stillet lige. Desuden kan kommuner fradrage udgifter til etablering og afskrivning på parkeringsanlæg, hvilket kan svække kommunernes incitament til at foretage rentable investeringer, idet kommunerne kompenseres uagtet omfanget af udgifterne.

Modregningsbeløbet udgør med den nuværende ordning derfor gennemsnitligt kun ca. 76 mio. kr. årligt svarende til

14 pct. af kommunernes indtægter fra betaling for parkering. Hertil kommer, at indtægter fra parkeringsafgifter ikke indgår i den nuværende modregningsordning.

Der er derfor også i dag en gruppe af kommuner, der via betalingsparkering har mulighed for at opbygge et betydeligt årligt overskud fra parkering også efter modregning i bloktilskuddet. Disse kommuner kan anvende overskuddet til fx at spare likviditet op eller finansiere et højere forbrug.

3. Gældende ret

3.1. Kommunale parkeringsindtægter

Kommunerne har adgang til at opkræve betaling for parkering efter § 90 i lov om offentlige veje, lov nr. 1520 af 27. december 2014.

Efter bestemmelserne i § 90, stk. 1, gives kommunerne mulighed for at opkræve betaling for parkering i særligt indrettede parkeringspladser og -anlæg, som kommunen ejer og har etableret for kommunale midler. For sådanne anlæg gælder, at kommunen alene kan opkræve en betaling, der dækker kommunens udgifter til anlæg og drift, herunder eventuelt tilsyn med de parkerede biler.

Efter stk. 2 kan vejmyndigheden – med politiets samtykke – bestemme, at der skal opkræves en betaling med henblik på at begrænse parkering på bestemte steder i kommunen, typisk de bytætte og stærkt trafikerede områder. Betalingen kan sættes i forhold til det tidsrum, hvor motorkøretøjerne holder parkeret. Bestemmelsen tager ikke stilling til, hvor stor en betaling der må opkræves, og er ikke til hinder for, at der opkræves forskellige betalinger fra forskellige grupper af køretøjer eller trafikanter ud fra saglige hensyn.

Sådanne parkeringsordninger vil kunne anvendes både ved offentlige parkeringspladser og –anlæg og ved parkering langs kantsten, som f.eks. parkeringszoner.

Kravet vedrørende parkeringsbetaling efter stk. 2 er, at betalingsordningen skal være trafikalt begrundet og have et trafikadfærdsregulerende formål.

Ifølge færdselsloven er det i udgangspunkt politiet, som har hjemmel til at pålægge afgifter ved overtrædelse af færdselslovens regler om standsning og parkering, men parkeringskontrollen kan helt eller delvist overlades til kommunen, jf. færdselslovens § 122 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017. Kommunen indgår derpå en aftale med Vejdirektoratet, hvor det bl.a. aftales, hvor stort et provenu fra parkeringsafgifter, der skal tilfalde hhv. staten og den pågældende kommune. Udgangspunktet er, at provenuet deles ligeligt mellem kommune og stat, men det varierer fra kommune til kommune.

3.2. Statstilskuddet til kommuner

Den nuværende modregningsordning indebærer, at kommunens statstilskud efter § 14 i udligningsloven nedsættes som følge af kommunens indtægter fra betaling for parkering, jf. lov nr. 592 af 14. juni 2011 om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter.

Statstilskuddet modregnes efter gældende regler med det beløb, som kommunens indtægter fra betaling for parkering overstiger det største af følgende to beløb.

- 1) 70 pct. af indtægtsniveauet i 2007, tillagt kommunens udgifter til husleje, afskrivning og forrentning vedrørende parkeringsanlæg efter 2007.
- 2) Et fastsat bundfradrag, tillagt kommunens udgifter til husleje, afskrivning og forrentning vedrørende parkeringsanlæg efter 2007.

Efter de gældende regler, jf. § 4 i lov nr. 592 af 14. juni 2011 om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter, kan kommunen endvidere vælge en såkaldt balanceordning, hvor der ikke foretages en nedsættelse af statstilskuddet. Balanceordningen forudsætter, at kommunens samlede indtægter fra betalingsparkering ikke overstiger kommunens samlede udgifter til betalingsparkering i to på hinanden følgende år.

4. Ministeriets overvejelser

Regeringen ønsker at stramme den nuværende modregningsordning og erstatte den med en mere simpel og ubureaukratisk modregningsordning, som omfatter kommunens indtægter fra betaling for parkering og parkeringsafgifter, og stiller kommunerne mere lige.

Modregningsbeløbet udgør med den nuværende ordning ca. 14 pct. af kommunernes indtægter fra betaling for parkering. Kommunernes indtægter fra parkeringsafgifter indgår ikke i den nuværende modregningsordning.

Der er derfor også i dag en gruppe af kommuner, der via betalingsparkering har mulighed for at opbygge et betydeligt årligt overskud fra parkering også efter modregning i bloktilskuddet. Disse kommuner kan anvende overskuddet til fx at spare likviditet op eller finansiere et højere forbrug.

Lovforslaget indebærer en stramning af den nuværende modregningsordning for kommunale parkeringsindtægter. Med lovforslaget foreslås der en modregningsordning, der indebærer en fast procentvis modregningsprocent.

Den nuværende modregningsordning indebærer, at de parkeringsindtægter, der lægges til grund for beregningen af modregningen, opgøres med fradrag for en række forhold.

Lovforslaget indebærer en afskaffelse af det nuværende fradrag vedrørende indtægtsniveauet i 2007. Fradraget afskaffes, fordi det favoriserer kommuner, der har indført betalingsparkering inden 2007 og bevirker, at kommunerne ikke er stillet lige.

Desuden afskaffes det nuværende fradrag for afskrivning og forrentning af parkeringsanlæg samt fradraget for huslejeudgifter til parkeringsanlæg. Endelig afskaffes den såkaldte balanceordning, hvor der ikke foretages en nedsættelse af statstilskuddet, såfremt kommunens samlede indtægter fra betalingsparkering ikke overstiger kommunens samlede udgifter til betalingsparkering. Disse fradrag samt balanceordningen afskaffes, fordi de kompenserer kommunerne for deres udgifter uagtet omfanget heraf, hvilket kan svække kommunernes incitament til at drive området effektivt. Hertil kommer, at det er en administrativ byrde for kommunen at opgøre, dokumentere og få revideret disse udgifter, der indgår i beregningen af ovennævnte fradrag.

Med lovforslaget udvides ordningen til også at omfatte parkeringsafgifter i modregningen. Lovforslaget sigter således på at dæmme op for uhensigtsmæssigheden ved, at indtægter fra hhv. parkeringsbilletter og parkeringsafgifter ikke er underlagt samme modregningsprocent. Det skal modvirke en situation, hvor det på grund af modregningen for parkeringsindtægter ikke kan betale sig for kommunen at sikre tilstrækkelig med lovlige parkeringsmuligheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at statens tilskud til kommuner nedsættes for de kommuner, der har indtægter fra parkering. Det gælder både indtægter fra betaling for parkering, og indtægter fra parkeringsafgifter (afgift for ulovlig parkering). For de kommuner, der ikke har indtægter fra parkering, nedsættes tilskuddet ikke.

Med lovforslaget ændres der ikke på kommunens mulighed for at anvende betalingsparkering for at tilgodese trafikale hensyn. Ligesom der fortsat vil være gode rammer for, at kommunen kan investere i og drive parkeringspladser til gavn for borgerne.

5. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget fastsættes faste modregningsprocenter for kommunale indtægter fra hhv. fra opkrævning af betaling for parkering og kommunens andel af opkrævede parkeringsafgifter. Konkret fastsættes:

- 1) At 70 pct. af kommunens indtægter fra betaling for parkering modregnes fuldt ud i kommunens bloktilskud.
- 2) At 20 pct. af kommunen bruttoindtægter fra parkeringsafgifter modregnes fuldt ud i kommunens bloktilskud. En modregning på 20 pct. supplerer de indgåede aftaler om parkeringskontrol, hvor udgangspunktet er, at 50 pct. af indtægten tilfalder staten. Samlet set vil det give en modregningsprocent på 70 pct. som for parkeringsbilletter.

Lovforslaget indebærer en afskaffelse af det nuværende fradrag vedrørende indtægtsniveauet i 2007. Fradraget afskaffes, fordi det favoriserer kommuner, der har indført betalingsparkering inden 2007 og bevirker, at kommunerne ikke er stillet lige.

Desuden afskaffes det nuværende fradrag for afskrivning og forrentning af parkeringsanlæg samt fradraget for huslejeudgifter til parkeringsanlæg. Endelig afskaffes den såkaldte

te balanceordning, hvor der ikke foretages en nedsættelse af statstilskuddet, såfremt kommunens samlede indtægter fra betalingsparkering ikke overstiger kommunens samlede udgifter til betalingsparkering. Disse fradrag samt balanceordningen afskaffes, fordi de kompenserer kommunerne for deres udgifter uagtet omfanget heraf, hvilket kan svække kommunernes incitament til at drive området effektivt. Hertil kommer, at det er en administrativ byrde for kommunen at opføre, dokumentere og få revideret disse udgifter, der indgår i beregningen af ovennævnte fradrag.

Med lovforslaget udvides ordningen til også at omfatte parkeringsafgifter i modregningen. Lovforslaget sigter således på at dæmme op for uhensigtsmæssigheden ved, at indtægter fra hhv. betaling for parkering og parkeringsafgifter ikke er underlagt samme modregningsprocent. Det skal modvirke en situation, hvor det på grund af modregningen for parkeringsindtægter ikke kan betale sig for kommunen at sikre tilstrækkelig med lovlige parkeringsmuligheder.

Lovforslaget indebærer, at kommunerne fortsat vil kunne beholde en andel af indtægterne, svarende til 30 pct., hvilket vurderes tilstrækkeligt til at dække de nødvendige udgifter forbundet med betalingsparkering og parkeringskontrol.

Lovforslaget indebærer, at nedsættelsen opgøres på baggrund af kommunens regnskab. Kommunen har pligt til at indsende regnskabsoplysninger om kommunens bruttodriftsindtægter fra betaling for parkering samt kommunens bruttodriftsindtægter fra parkeringsafgifter. Oplysningerne skal være revideret af kommunens revisor og forsynet med revisors erklæring. Det bemærkes, at kommunen med denne lovs bestemmelser skal indsende langt færre oplysninger, end det er tilfældet med gældende bestemmelser om modregning af parkeringsindtægter.

Nedsættelsen i statstilskuddet til kommunen meddeles til kommunen senest 1. juli i året efter regnskabsåret og afregnes i perioden oktober-december i året efter regnskabsåret.

Lovforslaget træder i stedet for den nuværende modregningsordning og vil gælde fra og med regnskabsåret 2019. For regnskabsåret 2018 vil gælde den nuværende ordning. Fastsættelse og afregning af nedsættelser af statstilskuddet vedrørende 2018 foretages således efter de gældende regler.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Med lovforslaget understøttes det, at kommunerne opkræver betaling for parkering af trafikale hensyn og ikke af fiskale hensyn.

Med den nuværende modregningsordning udgør nedsættelsen af tilskuddet til kommunerne gennemsnitligt 76 mio. kr. årligt. Det skønnes med en vis usikkerhed, at lovforslaget vil øge modregningen med ca. 300-350 mio. kr. årligt. De kommuner, der hidtil har fået fradrag for deres indtægtsniveau i 2007, vil få en øget modregning. Tilsvarende vil gælde for de kommuner, der i dag har enten høje indtægter fra betaling for parkering eller parkeringsafgifter. Lovforslaget

indebærer endvidere, at flere kommuner end i dag vil være omfattet af modregningsordningen.

Det bemærkes, at et skønnet merprovenu for staten på ca. 300-350 mio. kr. vil afhænge af kommunernes fremtidige adfærd og takstfastsættelse på området. Dertil kommer, at det foreliggende datagrundlag for parkeringsafgifter er forbundet med nogen usikkerhed.

Nedsættelsen af statstilskuddet foretages i den enkelte kommunes statstilskud. Nedsættelsen ændrer ikke ved kommunernes forbrugsmuligheder i forhold til det aftalte udgiftsniveau for kommunerne, jf. de årlige økonomiaftaler.

Nedsættelsen af statens tilskud til den enkelte kommune efter dette lovforslag vil første gang kunne opgøres, når kommunen har afsluttet regnskabet for 2019 og indberettet revisionspåtegnede oplysninger om kommunens parkeringsindtægter til Økonomi- og Indenrigsministeriet i maj 2020.

Lovforslaget har ingen konsekvenser for regionerne.

7. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser, idet der med dette lovforslag ikke ændres på kommunernes mulighed for at anvende betalingsparkering for at tilgodese trafikale hensyn.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. april 2018 til den 26. april 2018 været sendt i høring hos KL.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Det skønnes med en vis usikkerhed, at statens merprovenu øges med 300-350 mio. kr.	Det skønnes med en vis usikkerhed, at lovforslaget medfører kommunale merudgifter på ca. 300-350 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget indebærer en administrativ lettelse for kommunerne, fordi de skal opføre og indberette færre oplysninger end efter de gældende bestemmelser.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Med virkning fra 2011 blev der indført en modregningsordning for kommunernes indtægter fra betaling for parkering. Den nuværende modregningsordning indebærer, at kommunens statstilskud efter § 14 i udligningsloven nedsættes som følge af kommunens indtægter fra betaling for parkering, jf. lov nr. 592 af 14. juni 2011 om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter.

Statstilskuddet modregnes efter gældende regler med det beløb, som kommunens indtægter fra betaling for parkering med forskellige fradragsmuligheder

Efter de gældende regler, jf. § 4 i lov nr. 592 af 14. juni 2011 om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter, kan kommunen endvidere vælge en såkaldt balanceordning, hvor der ikke foretages en nedsættelse af statstilskuddet. Balanceordningen forudsætter, at kommunens samlede indtægter fra betalingsparkering ikke overstiger kommunens samlede udgifter til betalingsparkering i to på hinanden følgende år.

Den nuværende modregningsordning indebærer, at kommunerne under ét bliver modregnet med et beløb, som gennemsnitligt udgør 14 pct. af indtægterne fra betaling for parkering.

I den foreslåede bestemmelse fastsættes det, at statens tilskud til kommunerne nedsættes med et beløb, som svarer til 70 pct. af kommunens bruttodriftsindtægter fra opkrævet betaling for parkering.

Efter afslutningen på regnskabsåret opgøres kommunernes bruttodriftsindtægter fra opkrævet betaling for parkering. Disse oplysninger indberettes til Økonomi- og Indenrigsministeriet, som på grundlag heraf opgør nedsættelsen af statstilskuddet for den enkelte kommune. Nedsættelsen udgør et beløb svarende til 70 pct. af kommunens indtægter fra betaling for parkering. Nedsættelsen afregnes i året efter regnskabsåret.

Det vurderes, at de resterende 30 pct. af indtægterne vil være dækkende for kommunernes gennemsnitlige udgifter til området sammenholdt med udviklingen de seneste 5 år. Det bemærkes, at der kan være stor variation i enkeltkommuners indtægter og udgifter ved parkering.

Til § 2

Efter de gældende bestemmelser er indtægter fra parkeringsafgifter ikke omfattet af modregningsordningen.

Ifølge færdselsloven er det som udgangspunkt politiet, som har hjemmel til at pålægge afgifter ved overtrædelse af færdselslovens regler om standsning og parkering, men par-

keringskontrollen kan helt eller delvist overlades til kommunen, jf. færdselslovens § 122 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 5. januar 2017. Kommunen indgår derpå en aftale med Vejdirektoratet, hvor det bl.a. aftales, hvor stort et provenu fra parkeringsafgifter, der skal tilfalde hhv. staten og den pågældende kommune. Udgangspunktet er, at provenuet deles ligeligt mellem kommune og stat, men det varierer fra kommune til kommune.

Det foreslås, at for de kommuner, som har overtaget parkeringskontrollen, jf. færdselslovens § 122 a, foretages der en nedsættelse af statens tilskud med et beløb svarende til 20 pct. af kommunens andel af bruttodriftsindtægterne fra parkeringsafgifter.

En modregning på 20 pct. supplerer de indgåede aftaler om parkeringskontrol, hvor udgangspunktet er, at 50 pct. af indtægten tilfalder staten. Samlet set vil det give en modregningsprocent på 70 pct. som for indtægter fra betaling for parkering.

Det bemærkes, at salgsindtægter fra et salg af eksisterende parkeringshuse og -anlæg ikke indregnes i opgørelsen af indtægterne.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 5.

Til § 3

I *stk. 1* defineres, hvad der forstås ved bruttodriftsindtægter fra parkeringsbilletter. Kommunens bruttodriftsindtægter fra parkeringsbilletter forstås som kommunens indtægter som følge af, at bilisterne betaler for at holde på en offentlig vej, herunder parkeringsbilletter, beboerlicenser og erhvervslicenser.

I *stk. 2* defineres, hvad der forstås ved bruttodriftsindtægter fra parkeringsafgifter. Bruttodriftsindtægter fra parkeringsafgifter forstås som indtægter, som bilisterne betaler for at have holdt ulovligt eller for ikke at have købt en parkeringsbillet.

Kommunen opkræver parkeringsafgifter, når parkeringskontrollen helt eller delvist er overladt til kommunen, jf. færdselslovens § 122 a.

Det bemærkes, at opgørelsen af indtægter fra parkeringsafgifter ikke tager højde for en eventuel manglende inddrivelse af indtægter fra parkeringsafgifter.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 5.

Til § 4

I § 4 foreslås det, at økonomi- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelse af indtægter fra parkeringsbilletter og parkeringsafgifter. Det kan herunder præciseres, hvilke indtægter der skal medregnes.

Til § 5

I den foreslåede *stk. 1* fastsættes det, hvilke oplysninger kommunerne skal indberette til Økonomi- og Indenrigsministeriet. Til brug for beregning af nedsættelsen i kommunens statstilskud i henhold til denne lov skal der indberettes følgende oplysninger om kommunens indtægter fra parkering:

- 1) Regnskabsoplysninger om kommunens bogførte brutto-driftsindtægter fra betaling for parkering.
- 2) Regnskabsoplysninger om kommunens opkrævede bruttodriftsindtægter fra parkeringsafgifter.

Det foreslås, at kommunerne senest den 1. hverdag i maj i året efter det aktuelle regnskabsår skal fremsende ovennævnte oplysninger til Økonomi- og Indenrigsministeriet.

I *stk. 2* foreslås det, at ovennævnte oplysninger skal være revideret af kommunens revisor og forsynet med revisors erklæring med henblik på at sikre en retvisende regulering.

Til § 6

Efter de gældende regler foretages nedsættelsen af bloktilskuddet som følge af parkeringsindtægter i året efter regnskabsåret. Kommunerne får oplysning om nedsættelsen senest den 1. juli i året efter regnskabsåret og nedsættelsen afregnes i månederne oktober-december i året efter regnskabsåret.

De foreslåede bestemmelser i § 6 indebærer, at nedsættelsen af statstilskuddet efter denne lov får det samme tidsmæssige forløb.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* fastsætter, at på grundlag af kommunernes indberetninger til Økonomi- og Indenrigsministeriet nedsættes statens tilskud til kommunerne efter § 14 i udligningsloven i året efter regnskabsåret.

Det følger af *stk. 2*, at nedsættelsen af statens tilskud til kommunen meddeles til kommunen i forbindelse med Økonomi- og Indenrigsministeriets udmelding af tilskuds- og udligningsbeløb i juni måned året efter regnskabsåret. Det betyder, at kommunen fx i juni 2020 får oplyst, om der foretages en nedsættelse af statens tilskud til kommunen som følge af kommunens indtægter fra parkering i regnskabsåret 2019.

Det følger endvidere af *stk. 2*, at nedsættelsen i statstilskuddet afregnes i perioden oktober-december i året efter regnskabsåret. En nedsættelse i statens tilskud til kommunen i fx 2020 gennemføres i oktober-december i 2020, men vedrører parkeringsindtægter i 2019. Det bemærkes, at statens tilskud til kommunen i hver af månederne, oktober, november og december, nedsættes med 1/3 af den samlede nedsættelse af statens tilskud til kommunen.

Til § 7

Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Loven har første gang virkning for regnskabsåret 2019, hvorved statens tilskud til den enkelte kommune i 2020 vil blive reduceret efter lovens bestemmelser.

Til § 8

Det fremgår af *stk. 1*, at lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter, jf. lov nr. 592 af 14. juni 2011 ophæves. Derved erstattes den nuværende modregningsordning for parkeringsindtægter af bestemmelserne i denne lov.

Det følger videre af *stk. 2*, at denne lov ikke finder anvendelse for fastsættelse og afregning af nedsættelser af statstilskuddet ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter til og med regnskabsåret 2018. For regnskabsåret 2018 gælder de hidtil gældende regler. Derfor vil fastsættelse og beregning af nedsættelsen i kommunens tilskud vedrørende regnskabsåret 2018 ske efter de hidtidige regler, jf. lov nr. 592 af 14. juni 2011.

De gældende bestemmelser, jf. § 4 i lov nr. 592 af 14. juni 2011, indebærer, at en kommune med balanceordning kan overføre et eventuelt overskud til året efter og derved undgå en modregning under forudsætning af et tilsvarende underskud i det følgende år.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at regnskabsåret 2018 vil være det sidste år, hvor kommunen kan drive betalingsparkering i en balanceordning.

Det følger således af *stk. 2*, at kommuner, der har planlagt en balanceordning for 2018 ikke vil kunne overføre et eventuelt overskud til regnskabsåret 2019, hvor denne lovs bestemmelser vil være gældende. Det følger videre, at kommuner med en balanceordning i 2018 vil blive modregnet efter gældende bestemmelser i § 1, jf. lov nr. 592 af 14. juni 2011, såfremt de realiserer et overskud fra betalingsparkering i 2018. Kommunens beslutning om balanceordning vedrørende 2018 indberettes til ministeriet i maj 2018.

Til § 9

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvensændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Den gældende bestemmelse i udligningslovens § 15 a indebærer, at statens tilskud til kommunerne efter § 14 i udligningsloven nedsættes med et beløb opgjort efter § 1 i den hidtil gældende lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter, jf. lov nr. 592 af 14. juni 2011.

Dette lovforslag indebærer, at den hidtil gældende lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter ophæves og erstattes af denne lov.

Det foreslås derfor, at den hidtidige bestemmelse i udligningslovens § 15 a med virkning fra tilskudsåret 2019 ændres, så statens tilskud efter § 14 i udligningsloven nedsættes med et beløb i henhold til §§ 1 og 2 i denne lov.

Til § 10

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed. Det følger af bestemmelsen, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 8**

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 329 af 24. marts 2017, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 1675 af 26. december 2017, foretages følgende ændring:

1. § 15 a, affattes således:

§ 15. a. Tilskud efter § 14 til kommunen reduceres med et beløb i henhold til § 1 i lov i lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner som følge af kommunale indtægter fra parkering.

»**§ 15 a.** Tilskud efter § 14 til kommunen reduceres med et beløb i henhold til §§ 1 og 2 i lov om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner som følge af indtægter fra parkering.«